

[Grethe Philip.]

mill. kr. Det er en forskel på ca. 48 mill. kr., altså en forskel, der betyder en nedgang i forhold til det oprindelige budget.

Jeg må altså gentage, at der er tale om en myte, som nu er blevet bragt frem nogle gange, sidst her i dag af hr. Grünbaum fulgt op af hr. Kjeld Olesen, men det stemmer ikke med de oplysninger, vi har fået.

Ivar Nørgaard: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til svarene fra arbejdsministeren og økonomiministerens.

Først til arbejdsministeren. Det er jo et noget pauvert resultat af regeringens overvejelser, når man tænker på, hvordan den havde lagt op til at ville gennemføre en administrationsreform, at man nu henviser til et notat, der endnu ikke er offentliggjort, som vi muligvis sætter ind i den tredje del af tjenestemandskommissionens betænkninger, fra et underudvalg, som har beskæftiget sig med betimeligheden af at gennemføre stillingsanalyser. Det er i høj grad at træne sagen og i hvert fald ikke udtryk for nogen som helst vilje til hurtigt at iværksætte en administrationsreform.

Det er nemlig et tilbageskridt i forhold til det, der allerede var påbegyndt i lønnings- og pensionsdepartementet, da det var under økonomiministeriet. Det, at det skal samarbejde med administrationsrådet, er en naturlig sag og en naturlig ting i det hele taget, men det er jo ikke udtryk for, at der kommer et initiativ fra regeringen om disse ting. Jeg efterlyser stadig: har regeringen overhovedet ingen vilje til at gennemføre den administrationsreform, man talte så meget om? Har man overhovedet ingen ideer om, hvordan det skal gennemføres, og bøjer man sig evindeligt for alle de vanskeligheder, som embedsmændene synes at ville tårne op, når der er reelle chancer for forenklinger? I alle de konkrete sager, jeg har haft lejlighed til at se de sidste år, har man bøjet sig for de vanskeligheder, som de øverste embedsmænd har fremlagt, idet de øverste embedsmænd jo er overordentlig uvillige til at lade deres ressortområde analysere. Jeg synes, at det netop var et udtryk for en sådan given op over for det hele, da arbejdsministeren sagde, at man ikke kunne tage noget som helst initiativ. Regeringen kan

jo godt tage et initiativ, selv om administrationsrådet ikke kan.

Til økonomiministeren vil jeg gerne sige, at jeg finder, der lå en vis indrømmelse i; at økonomiministeren var af den opfattelse, at der var noget galt med vort realkreditsystem, det kunne ikke blive ved med at køre på længere sigt, forstod jeg. Vi kan altså ikke normalisere på en sådan måde, at vi kan have fri rentedannelse, og så på længere sigt bevare det realkreditsystem, vi har nu. Men hvad agter regeringen at gøre i mellemtiden? Nu har man valgt denne halve løsning, som man har inspireret Nationalbanken til at gennemføre i aftaler med institutionerne, men hvad er meningen? Har regeringen ingen reformplaner. Vil man køre med det, indtil realkreditkommissionen til sin tid kommer med en betænkning, for så at kigge på, hvad der står i den betænkning, og så måske gøre noget? I mellemtiden kan jeg næsten uden at være spåmand garantere for, at Nationalbanken er blevet tvunget til at lade kurserne falde og lade den effektive rente stige, og Nationalbanken vil også være tvunget til at forhøje sin diskonto. For de foranstaltninger, der nu er gennemført, er ikke blot skadelige i deres skæve virkninger, men de er heller ikke tilstrækkelige ud fra det synspunkt, at man skal stabilisere renteniveauet, og jeg forstod på finansministeren, at det var regeringens agt, at man med disse foranstaltninger ville fastholde det nuværende renteniveau. Det vil ikke kunne lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Jeg vil gerne bekræfte de oplysninger, som fru Grethe Philip gav her, og beklage, hvis de ikke var med i det, jeg sagde. Det er, hvad jeg altid plejer at sige: de 125 mill. kr. er faktisk nu kommet oven i igen; dog er der i alt nu en besparelse af nøjagtig samme størrelse, som Victor Gram i sin tid sagde der var realitet i, nemlig 30-40 mill. kr.

Peter Jørgensen: Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for det tilsagn, han har givet mig om at undersøge nogle af de forhold, jeg har omtalt her.

Med hensyn til det sidste spørgsmål, undervisningsministeren omtalte, den telefon-